

ZPRAVODAJ OBCE

Dolní Bečva

5/2026

ROČNÍK XXVI.

Z OBECNÍHO ÚŘADU
Proběhlé práce na vodovodním řádu
str. 5

OSOBNOST OBCE:
Marie Grygarová
str. 6

Pozvánky farnosti
str. 16–17

V TOMTO ČÍSLE NALEZNETE ...

Z OBECNÍHO ÚŘADU

- 2 SVOZ ODPADU V OBCI
- 3 HLEDÁ SE VÁNOČNÍ STROM
- 4 Individuální dotace z Fondu
Zlínského kraje
- 5 Ohlédnutí za čtyřmi roky
práce sociální komise
- 5 Proběhlé práce
na vodovodním řádu
- 6 OSOBNOST OBCE:
Marie Grygarová
- 8 ZÁKLADNÍ ŠKOLA

KŠKS PŘI RADĚ OBCE

- 10 Zemňákobraní 2026

SPOLKY V OBCI

- 11 Mladí hasiči na Mistrovství
ČR v běhu 60 m s překážkami
- 12 Mladší přípravek
- 13 Starší přípravek
- 13 Starší žáci stále bez ztráty
bodů
- 14 ČSOP zve na akce
- 16 Pozvání farnosti
- 18 DIONYSIUS JOSEF POLANSKÝ

KALENDÁŘ KE KOUPI



Upozorňujeme občany, že na
podatelně obecního úřadu je
možno zakoupit kalendář na
rok 2027.

Cena 100 Kč/kus.

SVOZ ODPADU V OBCI

NETŘÍDĚNÝ ODPAD – svozový den čtvrtek: 2026

<https://dolnibecva.cz/svoz-odpadu-2>

měsíc	datum
říjen	15. 10., 29. 10.
listopad	12. 11., 26. 11.
prosinec	10. 12., 24. 12.

Termíny svozu **BIO** odpadu:

říjen	14. 10., 28. 10.
listopad	11. 11., 25. 11.
prosinec	23. 12.

Termíny svozu NEBEZPEČNÉHO odpadu:

20. 10.



TŘÍDĚNÝ odpad:

- svozový den – poslední pondělí
v měsíci

Do žlutého pytle na plast
možno od roku 2026 kromě
plastů přimíchávat i drobné
kovy a nápojové kartóny

ŽLUTÝ PYTEL	PLASTY, NÁPOJOVÉ KARTONY, DROBNÉ KOVY - PLECHOVKY
TRANSPARENTNÍ PYTEL	SKLO – MIX BAREV
TRANSPARENTNÍ PYTEL	NEPOUŽITELNÉ ODĚVY
MODRÝ PYTEL	PAPÍR

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORU

komunálního a jiného odpadu, mimo nebezpečného odpadu
27.10 a 29.10., listopad-prosinec:

ÚTERÝ, ČTVRTEK 12.00 – 16.00

1. SOBOTU V MĚSÍCI 8.00 – 11.30

v jiných termínech po tel. domluvě: ☎ 770 112 717

HLEDÁME VÁNOČNÍ STROM

na náves

Pokud by tedy někdo z vás měl ve vlastnictví zdravý strom – **smrk, jedli nebo jiný jehličnan, vysoký 8–10 m,** se souměrnou korunou, nabídněte jej obci.

Důležitá je také dostupnost stromu pro potřebnou techniku.

 **Děkujeme za vaše nabídky** a velice si vážíme vaší ochoty a laskavosti.



Kontakt:
739 642 743, Michal Krhůtek
 podatelna@dolnibecva.cz

KNIHA KE KOUPI



Na podatelně obecního úřadu je možnost zakoupit druhou knihu od Ing. Jaroslava Blinky:
Dolní Bečva,
z historie obce.

Cena 200 Kč/kus.

Trojanovice Palivové DŘEVO



S námi se na zimu připravíte v klidu a včas.

Měkké dřevo smrk
50, 40, 33, 30 cm

1 300,- Kč prms



Tvrdé dřevo buk
50, 40, 33, 30 cm

1 500,- Kč prms



Rozměry připravíme dle Vašich požadavků.
25 cm – příplatek 100,- Kč prms



Třísky na podpal

25 l pytel: 130,- Kč

50 l pytel: 250,- Kč



Pytlované dřevo

25 l tvrdé buk: 150,- Kč

50 l tvrdé buk: 260,- Kč

25 l měkké smrk: 130,- Kč

50 l měkké smrk: 220,- Kč



Odřezky z výroby

25 l měkké smrk: 100,- Kč

50 l měkké smrk: 180,- Kč

25 l tvrdé buk: 120,- Kč

50 l tvrdé buk: 200,- Kč



Špalky na štipání

bukové cca 80 cm: 500,- Kč



Zajišťujeme dopravu
k objednávkám
5, 10, 15 m³.



Kvalitní dřevo z Beskyd
Poctivá práce,
férový přístup.



Připravte se na zimu včas.
Teplu, které má smysl.

Kontakt:  **+420 727 804 242**

 **Palivové dřevo - Trojanovice**
palivovedrevotrojanovice@gmail.com



SychrovNET

DO VELIKONOC ZA POLOVIC

50 % SLEVA NA INTERNETOVÉ TARIFY



INTERNET Z VALAŠSKA

Ověř si dostupnost
na své adrese!

Vsetín, Smetanova 1101
Rožnov p. R., Kramolišov 65
Valašské Meziříčí, Náměstí 74

 571 999 111
 sychrovnet.cz



Individuální dotace z Fondu Zlínského kraje (sekce MLÁDEŽ A SPORT)

V rámci získání finančních prostředků na rozvojové projekty v obci byla naše obec úspěšná jako žadatel o dotaci ve výši 989 467 Kč z fondů Zlínského kraje k projektu „Obec DOLNÍ BEČVA – Modernizace sportovního areálu“, a takto jsme získali finanční podporu pro sportovní aktivity nejen pro školní výuku, ale také pro volnočasové aktivity.



Zlínský kraj bez hranic

Dolní Bečva

Ohlédnutí za čtyřmi roky práce sociální komise

Vážení spoluobčané,

s koncem uplynulého čtyřletého volebního období bych se ráda ohlédla za činností sociální komise, která po celé toto období pracovala jako poradní orgán Rady obce.

Práce sociální komise je především o lidech – o jejich potřebách, starostech i radostech. Během uplynulých čtyř let jsme se snažili věnovat pozornost především našim jubilantům, našim občánkům, které jsme vítali do svazku obce. Uspořádali jsme sbírky šatstva, byli součástí mimořádného ocenění pečující osoby. Předávaly se informace od poskytovatelů sociálních služeb našeho mikroregionu. Součástí naší práce bylo také hledání možností, jak přispět k tomu, aby se v naší obci dobře žilo lidem všech generací.

Za celé uplynulé období bych chtěla ze srdce poděkovat všem členkám sociální komise za jejich čas, ochotu, zodpovědnost, a především za lidský přístup. Každá z nich přispěla svými zkušenostmi, nápady a ochotou pomoci k tomu, aby naše práce měla smysl.

Bylo mi ctí sociální komisi vést a spolu s ostatními členkami pracovat pro naši obec a její občany.

Přeji naší obci do dalších let mnoho spojených občanů, vzájemné ohleduplnosti,

ochoty pomáhat si, a především co nejvíce důvodů, proč být na svou obec hrdí.

**Za sociální komisi
předsedkyně Eva Lažová**



Členky komise sociální – volební období 2022–2026

Proběhlé práce na vodovodním řádu

V letních měsících proběhly v obci Dolní Bečva práce na vodovodním řádu od obecního úřadu po bytovku č. p. 330 a od bytovky č. p. 330 po č. p. 620, které byly realizovány na základě uzavřené smlouvy o dílo. Stavba byla provedena dle vysoutěžené nabídky (bez vícenákladů) v ceně 5 220 558,06 Kč bez DPH společností Comnodum s. r. o., Valašská Bystřice č. p. 225, 756 27, IČ: 46577238, přičemž rozpočtová cena byla 6 570 458,14 Kč.

Účelem prací bylo přepojení části vodovodního systému na nový úsek a provedení nezbytných technických úprav pro zajištění bezpečné a stabilní dodávky pitné vody.

Součástí prací byly krátkodobé odstávky vody v dotčených lokalitách, o nichž byli občané předem informováni. Po dokončení všech úkonů byla provedena tlaková kontrola a vodovodní řád byl uveden do plného provozu.

Realizace přispěje k dlouhodobé spolehlivosti vodovodní infrastruktury a sníží riziko případných poruch v budoucnu.



Michal Krhůtek

OSOBNOST OBCE: Marie Grygarová

Hudba provází paní Marii Grygarovou už od dětství. Vyrůstala na Dolní Bečvě v rodině, kde se často zpívalo, a právě tam si vytvořila vztah k hudbě, který později ovlivnil její profesní i osobní život. Jako učitelka přivedla ke zpěvu řadu dětí a studentů, vedla několik pěveckých sborů a ani po odchodu do důchodu hudbu neopustila.

Paní Marie Grygarová se narodila rodičům Cyrilovi a Boženě Růčkovým v domku č. p. 132 na Dolní Bečvě jako druhá z celkem pěti dětí. Na své dětství vzpomíná s úsměvem. Hudba byla běžnou součástí každého dne. Maminka velmi ráda zpívala a tatínek jednou přinesl domů harmoniku, která se brzy stala součástí jejich rodinného života. „Se sestrou jsme od malička zpívaly dvojhlas,“ vzpomíná. Když pásly krávy, brávaly si s sebou harmoniku a zpívaly často až do setmění. Právě tehdy v ní zakořenila láska k hudbě i k harmonice, která ji provází celým životem. Její nadání se projevovalo odmala – bez obtíží četla notový zápis a hudba jí byla zcela přirozeným jazykem.

Po absolvování základní školy nastoupila na Pedagogickou školu v Holešově, kde se kromě studia aktivně zapojila také do pěveckého sboru. Po maturitě v roce 1959 získala tehdejším systémem umístěnku

na Slovácko do obce Súchov. Nejprve však krátce působila v Blatnici a dodnes vzpomíná na krásné vztahy se žáky i kolegy, které během tohoto období navázala.

Přestože vyučovala také matematiku a fyziku, nejbližší jí vždy byla hudební výchova. Když jednou kamarádce svěřila, jak důležitou roli hudba v jejím životě má, ponoukla ji, aby si pořídila harmoniku. Peníze si tehdy od kamarádky půjčila a nástroj se stal věrným společníkem na její životní cestě. Harmoniku pak pokaždé využívala při hodinách hudební výchovy i při zkouškách pěveckých sborů, které vedla.

Po třech letech přešla na rok do Horní Lidče a následně začala působit na Základní škole v Zubří, kde učila v letech 1963–1978. Založila zde také pěvecký sbor Pramínek, který měl svého času až 60 členů. Při práci s dětmi využívala orffovy nástroje a zobcové flétny. Během působení v Zubří se rozhodla dále rozvíjet své hudební vzdělání a při zaměstnání vystudovala hudební výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci se zlínským pracovištěm. Získala tak aprobaci pro výuku hudební výchovy i pro působení na základních uměleckých školách.

V průběhu těchto let se změnil také její osobní život. Provádala se za Jaromíra Grygara a společně vychovali tři dcery – Ale-

nu, Hanu a Janu. Hudba byla přirozenou součástí jejich rodinného života a všechny tři dcery si k ní našly svou vlastní cestu.

Jejich první kroky vedly do základní umělecké školy. Nejstarší Alena pak vystudovala hudební výchovu na Univerzitě Palackého v Olomouci, Hana zpívala ve sborech a věnovala se také vlastní tvorbě písní. Nejmladší Jana vystudovala konzervatoř v Kroměříži a následně pokračovala ve studiu hudby a klavíru na Univerzitě Karlově v Praze. Hře na klavír se věnuje dodnes a sama ji vyučuje.

V době, kdy rodina svépomocí stavěla dům na Dolní Bečvě, nebylo jednoduché skloubit zaměstnání, péči o rodinu ani množství hudebních aktivit. Přesto se hudby nikdy nevzdala.

Právě s Dolní Bečvou je spojena další významná kapitola jejího hudebního působení. Z podnětu a přání pana Rostislava Žitníka, dlouholetého zpěváka dechové hudby Bečvanka, vznikl pěvecký sbor Lučina. V prvních dvou letech jej vedla paní Grygarová sama a sbor tehdy tvořili především její sourozenci spolu s několika dalšími zpěváky z Dolní Bečvy. Později ke spolupráci přizvala středoškolského profesora Jaroslava Petříčka z Rožnova pod Radhoštěm, svého někdejšího učitele hudby z holešovské pedagogické školy. S příchodem nového sbormistra se rozšířila také členská základna a přibylí zpěváci z Rožnova pod Radhoštěm a okolí. Činnost sboru později zastřešoval klub Tesla Rožnov pod Radhoštěm, který pomáhal s financováním a zajištěním krojů, oblečení i hudebních nástrojů. Organizace a fungování sboru však z velké části spočívaly právě na paní Grygarové.

S Dolní Bečvou se mimo Lučinu váže také její práce na přípravě vánočních mší v místním kostele. V období adventu připravovala zpěváky z řad dobrovolníků, kteří se během vánočních bohoslužeb podíleli na zpěvu koled a vánočních písní. Nešlo o stálý pěvecký sbor, ale o lidi, které spojovala chuť společně zpívat. Pod jejím vedením zazněla při těchto příležitostech dokonce dvakrát také Rybova Česká mše vánoční. Na jedno z těchto vystoupení vzpomíná jako na mimořádný zážitek – sešlo se tehdy téměř 30 sboristů a 13 členů orchestru.

Po působení v Zubří pokračovala ve své pedagogické práci na Hutisku. Později se věnovala už téměř výhradně hudební výchově a působila současně na Hutisku,





Dolní Bečvě i na Gymnáziu v Rožnově pod Radhoštěm, kde vedla mládežnický pěvecký sbor Juventus. Také zde ovlivnila svým nadšením, lidským přístupem a láskou k hudbě mnoho mladých lidí. Pro řadu z nich se sbor stal místem přátelství, společných zážitků i celoživotního vztahu ke sborovému zpěvu.

Její hodiny byly známé pečlivou přípravou. Sama vytvářela úpravy skladeb pro orffovy nástroje, díky nimž se děti úspěšně účastnily soutěží. Zakládala si nejen na hudebním výsledku, ale také na celkové úrovni vystoupení. Děti byly vždy pečlivě připravené, upravené a vše muselo dokonale ladit. Často sama přenášela nástroje, zajišťovala kostýmy i organizaci koncertů.

Silné pouto, které se jí podařilo se studenty vytvořit, se naplno ukázalo i v roce 2024. Bývalí členové pěveckého sboru a dramatického souboru Gymnázia v Rožnově pod Radhoštěm připravili v Janíkově stodole slavnostní koncert jako poděkování dvěma osobnostem, které významně formovaly jejich studentská léta – paní Marii Grygarové, vedoucí pěveckého sboru, a profesoru Milanu Hambálkovi, dlouholetému vedoucímu dramatického souboru. Setkání bylo nejen kulturním zážitkem, ale především srdečným poděkováním za čas, energii a inspiraci, které svým studentům oba pedagogové po léta věnovali.

Vedle učitelské práce aktivně zpívala ve Sboru sbormistrů Unie českých pěveckých sborů, který vedl doktor Zbyněk Mrkos. Dodnes vzpomíná na pravidelná letní soustředění, koncerty v rámci Svátků písní nebo vystoupení ve Smetanově síni Obecního domu v Praze, které považuje za jeden z nejkrásnějších hudebních zážitků svého života. Se sborem koncertovala také ve Francii.

Po odchodu do důchodu si plánovala dopřát zasloužený odpočinek. Ten však trval jen několik měsíců. V roce 2010 založila smíšený pěvecký sbor Rosénka. Na první zkoušku přišlo přibližně čtyřicet zájemců. Postupně se sestava ustálila a dnes má sbor kolem pětadvaceti členů, přičemž v nejsilnějších letech jich bylo až čtyřiařicet.

Rosénka pravidelně zkouší jednou týdně, před koncerty pak i dvakrát týdně. Její repertoár sahá od renesančních skladeb až po současnou tvorbu. Sbor vystupuje při jarmarcích, benefičních

i vánočních koncertech. Účastní se přehlídek pěveckých sborů, například v Bělotině, i dalších kulturních akcí doma i na Slovensku. Mezi nejmilejší vzpomínky paní Grygarové patří také účast na celostátní přehlídce Svátky písní v kategorii seniorských sborů, kde Rosénka získala velmi příznivé hodnocení, nebo koncert v Janíkově stodole v Rožnově pod Radhoštěm pořádaný k patnáctému výročí založení sboru.

Vedle hudby jí přináší velkou radost práce na zahradě, kterou miluje už od dětství, kdy s nadšením obdivovala krásu květin. Věnuje se také pletení, háčkování a dalším ručním pracím a ráda navštěvuje divadelní představení.

Za více než šest desetiletí pedagogické i sbormistrovské práce ovlivnila paní Marie Grygarová stovky dětí, studentů i dospělých. Mnohé z nich naučila nejen správně zpívat, ale také radosti ze společného muzicírování. Hudba se tak pro ni nestala pouze povoláním, ale celoživotní cestou, na které dodnes provází další generace.

Veronika Vaňková



▲ 15. výročí sboru Rosénka (2025)

▼ Rosénka při vystoupení v kostele Věch svatých v Rožnově 5. 1. 2019



ZÁKLADNÍ ŠKOLA

1. školní den 2026/2027

První školní den jsme společně slavnostně zahájili nový školní rok. Před školou se sešli žáci, učitelé i rodiče, aby společně přivítali především naše nové prvňáčky, pro které tento den znamenal první důležitý krok na jejich školní cestě.

K uvítání se připojil také pan starosta, který spolu s vedením školy a učiteli popřál všem žákům mnoho úspěchů, radosti z učení a příjemně prožitý školní rok.

Věříme, že nový školní rok bude plný zajímavých zážitků, nových poznatků, přátelství a společných úspěchů. Naším prvňáčkům přejeme, aby se jim ve škole líbilo a aby pro ně každý den přinášel něco nového a radostného.



Cvičení v přírodě

V úterý dne 15. září se naše škola (s výjimkou prvňáčků) vydala do Rožnova pod Radhoštěm na veletrh sportovních aktivit.

Žáci měli možnost vyzkoušet si širokou škálu tradičních i netradičních sportů a aktivit. Zahráli si házenou, fotbal či florbal, vyzkoušeli judo, veslování či tanec. Nechyběly ani netradiční zážitky, jako byly skákací boty nebo malování na obličej.

Celý den se nesl v duchu pohybu a zábavy. Žáci se aktivně zapojovali a objevovali nové sportovní disciplíny.





Cvičení v přírodě trochu jinak – pátáci vyrazili za pohybem

V úterý 15. září se naši pátáci vydali do Rožnova pod Radhoštěm na Veletrh volnočasových aktivit. A rozhodně se nenudili! Čekala na ně spousta sportů, pohybu, tvoření a hlavně možností vyzkoušet si něco, co třeba ještě nikdy nedělali.

V hale si děti mohly zaskákat na trampolínách, vyzkoušet moderní gymnastiku, florbal. Venku pak tančily, tvořily, překonávaly překážky a objevovaly další nejružnější sportovní a volnočasové aktivity.

Velkým lákadlem byly také exhibice a ukázky profesionálů. Pátáci měli mož-

nost sledovat vystoupení a zúčastnit se workshopu s Vaškem Kolářem, několika-násobným mistrem světa v biketriálu.

Všichni pátáci měli také možnost poznat nový sport – halové veslování, které bylo nabídnuto v rámci projektu Česko vesluje. A i když se do závodu nakonec odvážila pustit jen čtveřice dívek, rozhodně toho nelitovaly!

Po instruktaži trenérky se děvčata pustila do pilného tréninku na závod štafet. Ten vyžadoval nejen pořádnou dávku síly a vytrvalosti, ale především dokonalou souhru celého družstva. Chvillemi to připomínalo závody Formule 1 při bleskové výměně pneumatik – každá vteřina a spolupráce celé čtveřice hrály roli.

A jejich úsilí se vyplatilo! V závodě dívčích štafet dívky obsadily 1. místo.

Děvčatům moc děkujeme za úspěšnou reprezentaci naší školy a také za odvahu pustit se do nového a rozhodně ne úplně snadného sportu. Ukázaly, že někdy stačí překonat počáteční ostych, zkusit něco nového a pustit se do toho naplno. A pak může přijít i krásný výsledek!

A kdo ví? Možná si někteří pátáci právě v Rožnově našli nového koníčka.

Michaela Vašutová



Zemňákobraní 2026



V sobotu 12. září 2026 se na návsi Dolní Bečva za pěkného podzimního počasí konal další ročník Zemňákobraní.

O hudební program se postarala DH Galička a kapela No Bad Notes. Na klávesy pak zahrál Richard Vašek a malé vystoupení pro děti si připravili tři nejmenovaní občané naší obce, kterým děkujeme.

Nechyběly ani tradiční soutěže. Soutěž o největší zemák vyhrála paní Naďa Růčková a v rychlosti škrábání brambor zvítězila paní Alena Babincová. Oběma vítěžkám gratulujeme!

Návštěvníci si mohli pochutnat na tradičních zemňákových specialitách. Připraven byl také doprovodný program pro děti – kolo štěstí, malování na obličej a skákání v pytli.

Děkujeme všem, kteří dorazili, a také všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu letošního Zemňákobraní.

Těšíme se na další společné akce.

Členové KŠKS



Mladí hasiči na Mistrovství ČR v běhu 60 m s překážkami

Dne 26. září se uskutečnilo Mistrovství České republiky v běhu na 60 metrů s překážkami, kde se probojovali tři závodníci z Dolní Bečvy.

Tato sportovní podívaná se konala ve Valašském Meziříčí, což přivedlo na tribunu spoustu fanoušků z naší i okolních obcí a vytvořili tak skvělou atmosféru.

Mezi republikovou elitou jsme se rozhodně neztratili. Tato technicky mimořádně náročná disciplína prověřila nejen rychlost, ale především precizní techniku nad překážkami a spojováním hadic.

Naše výsledky:

- **Anna Lažová** kategorie dívky 7-8 let
vybojovala fantastické **2. místo**
s časem 16:36 s z celkového počtu 33
závodnic
- **Vojtěch Daněk** kategorie 7-8 let
obsadil skvělé **4. místo s časem 16:50**
s z celkového počtu 33 závodníků.
- **Štěpán Bartošek** kategorie 9-11 let
se s krásným časem **14:10 s** **umístil na**
19. místě v konkurenci 85 závodníků

Všem našim závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci sboru i obce a trenérům za jejich obětavou práci. Předvedené výkony jsou skvělou motivací do nadcházející halové sezóny.





Šimon Martinák – 3. místo ve Zlínské lize

Zlínská liga mladých železných hasičů TFA

V září proběhlo také celkové vyhodnocení Zlínské ligy mladých železných hasičů TFA skládající se ze čtyř kol, ve které naši závodníci během sezóny předváděli skvělé výkony a bojovali o co nejlepší umístění.

Konečné výsledky našich závodníků:

- Šimon Martinák – 3. místo
- Anna Lažová – 4. místo
- Štěpán Bartošek – 7. místo
- Vojtěch Daněk – 9. místo
- Klára Manová – 9. místo
- Štěpán Tobolák – 10. místo
- Alžběta Koláčková – 21. místo
- Matěj Vavřín – jen dvě kola ze čtyř

Viktorie Bartošková,
foto: Pavel Laža

Mladší přípravka

Po konci minulé fotbalové sezóny se asi polovina hráčů posunula do starší přípravky. Naopak sedm kluků se k nám přidalo z fotbalové školičky. Noví hráči si zvykají na větší hřiště bez mantinelů a postupně se zapojují do zápasových turnajů. Zatím jsme se zúčastnili čtyř turnajů a i když se výsledky v této kategorii nepočítají, tak kluci nás zatím mile překvapili a podle našich statistik si vedou skvěle. Celkem deset zápasů dokázali dovést do vítězného konce, dvakrát skončil zápas remízou a ve třech případech okusili i porážku. Potěšující je, že se kluci snaží a bojují. Důkazem můžou být i poslední zápasy, kdy sice prohrávali, ale v posledních minutách dokázali průběh zápasu otočit ve svůj prospěch. Jen tak dál.

Petr Hajda



Starší přípravka

Starší přípravka má za sebou na podzim 7 utkání. S bilancí 3 výhry, 3 prohry a 1 remíza. Jsem rád, že kluci chodí na tréninky a zápasy až na pár výjimek v plném počtu dvanácti hráčů. Pro některé kluky to byl posun z mladší přípravy a musí si zvyknout na změnu. Myslím, že se s tím kluci perou statečně. Hráče musím pochválit za přístup na tréninku i zápasech. Samozřejmě se občas objevily i chyby ale ty k fotbalu v tomto věku patří.

Důležité je, že se z nich kluci dokážou poučit a makat na tom, aby se neopakovaly. Do konce podzimní části sezóny nás čekají odehrát ještě 4 utkání. Následně nás čeká přesun do haly. Na závěr chci poděkovat všem za podporu.

Trenér Španihel Josef



Starší žáci stále bez ztráty bodu

Starší žáci, hrající letošní ročník ve spojení s kluky z Rožnova, zahájili sezónu třemi venkovními výhrami. Po vítězstvích 5:1 ve

Valašské Polance a 7:3 v Ústí navázali o víkendu dalšími třemi body z venku, když vyhráli v Lidečce 3:2. První domácí utkání

jsme odehráli 1. 10. proti Valašskému Meziříčí, které stejně jako my zatím neztratilo ani bod.

Martin Vaculín



ČSOP ZO Dolní Bečva vás zve na akci

POMÁHÁME ZVÍŘATŮM - POZNEJ, TVOŘ A CHRAŇ

Co všechno dokáže mokřad?
Kdy a jak pomoci volně žijícím zvířatům?
Jak může vypadat živá zahrada?
Co znamená žít s nulovým odpadem?
A proč potřebujeme les?



Kdy: 24.10. 2026 v 15.00h
Kde: v budově místní knihovny
na Dolní Bečvě

Přijďte tvořit, poznávat a zjistit, že i malá změna může být velkým krokem pro přírodu.

Pro všechny milovníky přírody a malé i velké objevitele.

A nejen povídání!
Čekají vás tvořivé aktivity pro děti i dospělé – něco si sami vyrobíte a odnesete domů.



Těšíme se na vás!
Malé občerstvení zajištěno.

ČSOP ZO Dolní Bečva vás zve na

Bubushow

**14. listopadu 2026
od 15.00h**



V budově sportovního areálu na Dolní Bečvě

***Strašidelná bojovka
pro děti i dospělé od
15.00 – 18.00h.
Přijď vyluštit záhadu
se strašidly za zády.***

***Těšit se můžete na
tajemně vyzdobené
místnosti i posezení s
magickou atmosférou.***

***Malá
strašidelná
diskotéka v
kostýmech od
18.00 – 22.00h***



***Čekají na vás
netypické dobroty
děsivého vzhledu,
ale lákavé k
nakousnutí.***



***Přijít můžete v jakoukoli dobu od 15.00
do 22.00h. Na bojovku, diskotéku nebo
třeba jen tak si posedět v kouzelném a
magickém prostředí.
Pivo, víno, nealko a jiné dobroty
zajištěny.***

Těšíme se na vás!

**1. NEDĚLE
ADVENTNÍ**

29. LISTOPADU 2026

**KOSTEL SV. ANTONÍNA PADUÁNSKÉHO,
DOLNÍ BEČVA**

**ŽEHNÁNÍ
ADVENTNÍCH VĚNCŮ**

**9.00 - MŠE SV. NA JEJÍMŽ ZAČÁTKU
PROBĚHNE POŽEHNÁNÍ
ADVENTNÍCH VĚNCŮ**

Farnost Dolní Bečva srdečně zve
všechny děti školou povinné na

RORÁTY

RORÁTNÍ SNÍDANĚ

čtvrtek
3. prosince
6.45

pátek
11. prosince
6.45

pátek
18. prosince
6.45

LUCERNÍČKY S SEBOU!

**Pokud máte čas, chuť
a chcete pomoci ☺**

**při práci na opravě soklu kostela,
přijďte ke kostelu!**



**Kontaktujte
pana Vojkůvku
na tel. čísle**

773 977 654

*Putování za varhanami
pro kostel sv. Antonína Paduánského*

KONTROLNÍ DEN VE VARHANÁŘSKÉ DÍLNĚ

Koncem září se několik místních farníků spolu s olomouckým organologem panem Gotwaldem vydalo na kontrolní návštěvu do slovenské Hranovnice k varhanářské firmě **Bies**. Právě rodinná firma Bies byla vybrána za zhotovitele budoucích píšťalových varhan pro náš kostel.

Práce na našich nových varhanách již pokročila. Dřevěné píšťaly jsou téměř hotové a započaly práce na hracím stole. Dále se odlévají cínové plotny, ze kterých budou další píšťaly našich budoucích varhan.



Kovové píšťaly – výroba



Na webových stránkách

www.varhanyprodolnibecvu.cz

můžete sledovat aktuality ke stavbě a výrobě varhan. Můžete také toto dílo podpořit, a to jak finančně, tak třeba modlitbou.



Číslo účtu na podporu tohoto projektu je:

2102467778/2010



Dřevěné píšťaly – téměř hotové

Na cestě k novým varhanám je také třeba provést **nutné stavební práce** ve zdejším kostele. Čeká nás celková výmalba kostela, oprava soklu podél celého kostela, a to jak uvnitř, tak zvenku.



Proto prosíme, pokud máte čas a můžete pomoci přiložit ruku k dílu, budeme moc rádi za každou pomoc!

Za místní farní rodinu:

Jana Chudějová

DIONYSIUS JOSEF POLANSKÝ

2. díl / Účast a podíl na úsilí a díle Kostelní jednoty na Dolní Bečvě

Za hlavní přímý doklad toho, nakolik významně Dionysius Polanský navázal na někdejší místní činnost svého otce a zhostil se po něm jeho pozice, můžeme považovat skutečnost, že už na samém počátku svého učitelování na Dolní Bečvě se také nabídl duchovnímu správci v Rožnově P. Josefu Arnoštovi za spolupracovníka k uskutečnění dřívějšího úmyslu a tím bylo postavit kapli u hřbitova na Dolní Bečvě. Předmětem hovorů Dionýzova otce Benjamina Polanského s jejich rožnovským farářem býval totiž často tristní stav, v jakém se nacházeli zdejší obyvatelé na neúrodné horské půdě a který se vyznačoval nejen jejich hmotnou, ale i mravní bídou. Ač byli přesvědčeni o dobrém jádru lidí z této části farnosti, přece příčiny jejich prohlubující se duchovní a mravní nedostatečnosti viděli v tom, že pro velké množství z nich bylo celoroční docházení do rožnovského kostela, někdy i tři hodiny pěší cesty vzdáleného, nemožné. A odtud brzy vzešly úvahy o tom, zda by přece jen bylo možné postavit na Dolní Bečvě alespoň hřbitovní kapli, která by umožňovala při pohřbech sloužit mše svaté přímo v místě.

V předběžném pojednávání o stavbě kaple, na němž se Dionýz Polanský ochotně podílel, jeho účastníci však záhy dospěli i k závažné myšlence o tom, že by se mohlo podařit vyjednat a ustanovit pro Dolní Bečvu už přímo i samostatnou katolickou duchovní správu. Tato myšlenka zřejmě hned našla podporu, protože krátce nato P. Josef Arnošt jako první krok k jejímu realizování navrhl zřídit jednotu. O účelu a prostředcích činnosti budoucí jednoty k postavení kostela s vlastní duchovní správou na Dolní Bečvě byly vypracovány stanovy a ty byly předloženy ke schválení arcibiskupské konzistoři v Olomouci a úřadu Moravského zemského místodržitelství v Brně. Kostelní jednotu po úředním schválení byla založena 17. 3. 1895 a v souladu s jejími stanovami byl jejím prvním předsedou ustanoven rožnovský farář P. Josef Arnošt a Dionýz Polanský byl zvolen za jejího jednatele. Do výboru jednoty pak byli zvoleni dolnobečvaňští občané: František Knerek – učitel ze

školy v Hor. Rozpítém, Fr. Kotisa – revírník, Michal Solanský – mlynář, Josef Krba – rolník a Jan Španihel.

Prostředky, jimiž mělo být dosaženo postavení kostela, fary i zřízení fondu na výživu pro budoucího faráře, představovaly příspěvky členů jednoty a dobrovolné dary. Protože ty samozřejmě nebyly a ani nemohly být dostačující, musela jednota svoji činnost plně soustředit na jejich získávání. Po nezbytných povoleních mohla vyhlášovat a organizovat veřejné sbírky po celém území Moravy a Slezska a občané z Dolní Bečvy, kteří se zavázali ke službě pořadatelů sbírky, se rozešli do všech stran a skutečně i nacházeli mezi lidmi hodně ochotných pomocníků a dárců. Protože první veřejná sbírka byla úspěšná, byla uspořádána ještě podvakrát. Zvláštním způsobem a to prostřednictvím tzv. velehradských losů přispěl jednotě i Dr. Antonín C. Stojan. Všechny tyto veřejné sbírky vynesly nakonec úhrnem značný obnos ve výši 45 tisíc korun.¹ Ten však vzhledem k náročnosti účelu a cíle, který si jednota předsevzala, byl stále ještě malý. Do celé záležitosti se proto jako již předtím velmi příznivě vložil předseda jednoty – rožnovský děkan P. Josef Arnošt, který se rozhodl darovat ze svého jmění obnos ve výši 40 tisíc korun. Z něj dne 30. srpna 1899 na paměť 50-letého panování císaře Františka Josefa I. na základě výhod tehdy platného zákona zřídil nadaci pro ustanovení samostatné duchovní správy na Dolní Bečvě, kterou označil názvem: *Císařská jubilejní nadace faráře Josefa Arnošta pro příštího samostatného katolického správce duchovního na Dolní Bečvě.*

Úroky zakladatel nadace za svého života pobíral pro sebe a po jeho smrti (P. Josef Arnošt zemřel 21. 12. 1904) už připadaly nadaci a tvořily beneficium budoucího duchovního správce na Dolní Bečvě. Za deset let od zřízení nadace v době ustanovení prvního dolnobečvaň-

ského faráře představoval už nadační kapitál celkem 46 411 korun.

Pro jeho od samého počátku významnou podporu a tento velkorysý dar se obecní výbor Dolní Bečvy rozhodl faráře P. Josefa Arnošta jmenovat svým čestným občanem a dne 28. září 1899 k němu vyslal deputaci, která mu předala diplom o čestném občanství. Dionysius Polanský v čele deputace tehdy jménem všech u této příležitosti pronesl:

„Veledůstojný pane! Předem prosím jménem nás přítomných za laskavá prominutí, že jsme se odvážili vašnost osobně v tak neobvyklém počtu dnes obtěžovati. Však co nás pohnulo ku kroku tomu? Pudí nás cit vděčnosti vzdáti konečně díky nejpočívající pastýři vzornému, lidumilu obětavému, královsky štedrému. Zemřelým stavějí se pomníky, aby památka jejich žila, i když oni dřímají věčným spánkem. Vy však, velebný pane, zabezpečil jste si pomník nehynoucí v srdcích našich i v srdcích těch, již po nás budou.

Královského daru vašeho vzpomínati budou pokolení s vroucí vděčností, i když dobré, šlechetné srdce vaše tlouci přestane, i když zlatá štedrá ruka vaše odpovídá bude v chladném hrobě. Modliti se budou za vás, aby nebes Pán ráčil při posledním soudu vzpomněti štedrosti vaší a vás oslaviti. Na úrok Pánu Bohu dává, kdo se nad chudým smilovává. Že v pravdě chudí jsme, oku ráčíte býti přesvědčeni, vždyť jste nás i my jsme vaši. Jiné odměny vám proto dáti nemůžeme nežli modlitbu. Modliti se budeme my, k modlitbě za šlechetnou osobu vaši vybízeti budeme své a sobě svěřené dítky. Dobrotivá nebesa zehnatí budou vám v životě i při smrti.

Jako slabý důkaz vděčnosti račte přijati, velebný pane, totiž čestné občanství na Dolní Bečvě. Obecní výbor na Dolní Bečvě jmenoval vaši důstojnost v sezení dne 18. února 1899 prvním čestným občanem a prosí, abyste jmenování to a tento čestný diplom laskavě přijati a nás vždy v lásce své zachovati ráčil.“

Právem projevené uznání a vděk vlastnímu duchovnímu správci, bez jehož účinné podpory by se myšlenka na zřízení vlastní samostatné duchovní správy na Dolní Bečvě zřejmě takto přímočaře neprosadila, byl však na druhé straně provázen zcela přirozeně i negativními jevy. Vedle četných sbírek z velmi vzdáleného i blízkého okolí dary samotných Dolnobeč-

1 Pamětní kniha farnosti dolnobečvaňské od r. 1909, s. 8. Přesné datum založení Kostelní jednoty na D. B. uvádí D. Polanský v Novinách zpod Radhoště, č. 3, 12. 1. 1907, s. 3.

vanů však byly údajně jen nepatrné a dokonce někteří z nich se ani netajili s tím, že si zřízení duchovní správy a postavení kostela u nich v obci nepřejí. To nepochybně souviselo s již zmíněnou mravní bídou a zaostalostí místní populace vzdálené od střediska farnosti na usedlostech roztroušených po horách, na níž se nemálo podílel především rozšířený alkoholismus. Nebylo divu, že nejvýraznější nelibost vůči snaze o zřízení samostatné duchovní správy, jak se několikrát v Pamětní knize dolnobečvanské farnosti uvádí, projevovali místní hospodští. Z nich jeden své pijáky varoval doslova, že si na sebe pletou „bičiček“.

Za nezměrného úsilí jednoty shromáždit potřebné prostředky došlo však také i v samotných pokračujících sbírkách k vážným politováníhodným případům, představujících osobní mravní selhání některých vykonavatelů sbírky. Jeden si část peněz ponechával a falšoval záznamy skutečně vybraných částek a jiný sběratel od Místku vybrané peníze neodvedl, zpronevěřil, náhle zemřel a nebylo po něm nikoho, kdo by částku ve výši asi 600 korun nahradil.²

Mimo samotných členů, z nichž největší tíhu osobního nasazení jako jednatel nesl povětšinou Dionýz Polanský, zahrnovaly významně činnost dolnobečvanské jednoty svou sympatií a podporou i dvě osoby kněžského stavu. Byl to především olomoucký kanovník a probošt v Kroměříži Msgre Dr. Antonín Cyril Stojan a dočasně v r. 1900 jeden ze dvou přicházejících nových kaplanů do Rožnova – P. Martin Bogar.

Dr. A.C. Stojan, nazývaný „svatým politikem“ a „miláčkem lidu moravského“ a podobně ještě i za Československé republiky F. Peroutkou označen za „muže, v němž politika nikdy neutlačila člověka“, jako poslanec zemského sněmu v letech 1897–1900, 1902 a 1907 a vídeňské říšské rady v letech 1901, 1907 a 1911 za katolicko-národní stranu legitimistického a dynastického smýšlení na Moravě, založenou v r. 1896 a vedenou Dr. Mořicem Hrubanem, byl mimo jiné známým podporovatelem staveb nových kostelů, far a zřizování nových duchovních správ na Moravě a ve Slezsku. Osobně tomu přikládal za ještě trvající příhodné doby živého katolicismu, kdy mezi moravským lidem byla stále ještě běžná hojná návštěvnost



Fotomontáž centra obce Dolní Bečvy, jak asi vypadalo před stavbou kostela a přílehlými budovami (před rokem 1905)

kostelů, neobyčejný význam. V obcích, kde bylo možné realizovat přání lidí mít vlastní kostel i duchovní správu, zřizoval jednoty a z titulu poslance vymáhal pro ně i četné finanční obnosy od státu.³

Mladý kaplan Martin Bogar se hned začal podílet na úsilí Kostelní jednoty na Dolní Bečvě jako její přímý spolupracovník a spolu s Dionýzem Polanským se horlivě zasazovali o to, aby stavba kostela byla už co nejdříve zahájena. K tomuto důležitému mezníku v aktivitě jednoty bylo možné konečně dospět na svolaném táboru lidu na Dolní Bečvě dne 25. 6. 1905. O odvážném kroku přistoupit ke stavbě chrámu bylo s nezvratnou platností rozhodnuto. V tento den z významných osobností zavítali na Dolní Bečvu již zmíněný Dr. Stojan a Dr. Hruban. Schůzi, jejímž výkonným předsedou dolnobečvanský starosta Michal Solanský, zahájil sám nadučitel Polanský, určený za zapisovatele. Po projevech obou předních hostů probíhalo usnesení o zahájení stavby, přičemž valná hromada provedení stavby zadala přítomnému Ing. Aloisu Pallátovi z Olomouce, který předtím předložil náčrtek kostela v románském slohu i s plánovaným rozpočtem. Požádali také tenkrát přítomného Dr. Stojana, na jehož osobní dobrou vůli a možnosti se nemálo spoléhali, aby zaštilil jejich započaté dílo a splnomocnil ho zařídit k tomu všechny

náležitosti. Zasluhou Dr. Stojana a poslance Kadlčáka dostala kostelní jednota později státní subvenci ve výši 40 tisíc korun.

Velice důležitým a náročným bylo vyjednávání, při němž se mělo vybrat a s konečnou platností a spolehlivostí určit samotné stavební místo pro kostel a faru. Ustanovily se tři návrhy: podle prvního se mělo stavět na obecním poli u zvonice a hospoda se měla přestavět na faru, což ale s ohledem na meziříčsko-rožnovský velkostatek nebylo uskutečnitelné. Podle druhého návrhu, vzneseného P. Antonínem Příbylem a Dionýzem Polanským, mělo být vhodným pro kostel místo na kopečku nad školou a místo pro faru dole pod ním na poli pana Krby. Proti tomuto návrhu jeho oponenti namítali neschůdnost cesty ke kostelu a hřbitovu a nakonec o jeho zamítnutí rozhodlo, když shledali, že je v lokalitě mokřina. Ve třetím návrhu bylo pak už předkládáno místo, na němž kostel dnes stojí. Šlo tehdy o rovinu, obkličenu návrším a skýtající pohodlný přístup ze všech stran i přímou cestu na hřbitov. Obec pozemek snadno odkoupila, protože jeho majitel byl u obce zadlužen. Zakoupené čtyřměřicové pole kolem fary bylo určeno za beneficium. Pro faru měla být na pozemku vybrána jeho poněkud chráněná, závětrná horní strana, ale Dionýz Polanský, kterému šlo o ušetření kvalitnějšího pole, prosadil, že fara byla nakonec postavena na nevýhodnější straně v místě malého žlebu.⁴

Karel Jan Malina

3 Tamtéž, s. 11. ZLÁMAL, Bohumil : Dějiny olomoucké arcidiecéze. Sv. 4, část 2, 1848-1918. Kyjov 1979, s. 284–285. PEROUTKA, Ferdinand : Budování státu. I. díl, Praha, Lidové noviny 1991, s. 397.

4 Pamětní kniha farnosti ..., s. 11–12.

2 Pamětní kniha farnosti ..., s. 9–10.

